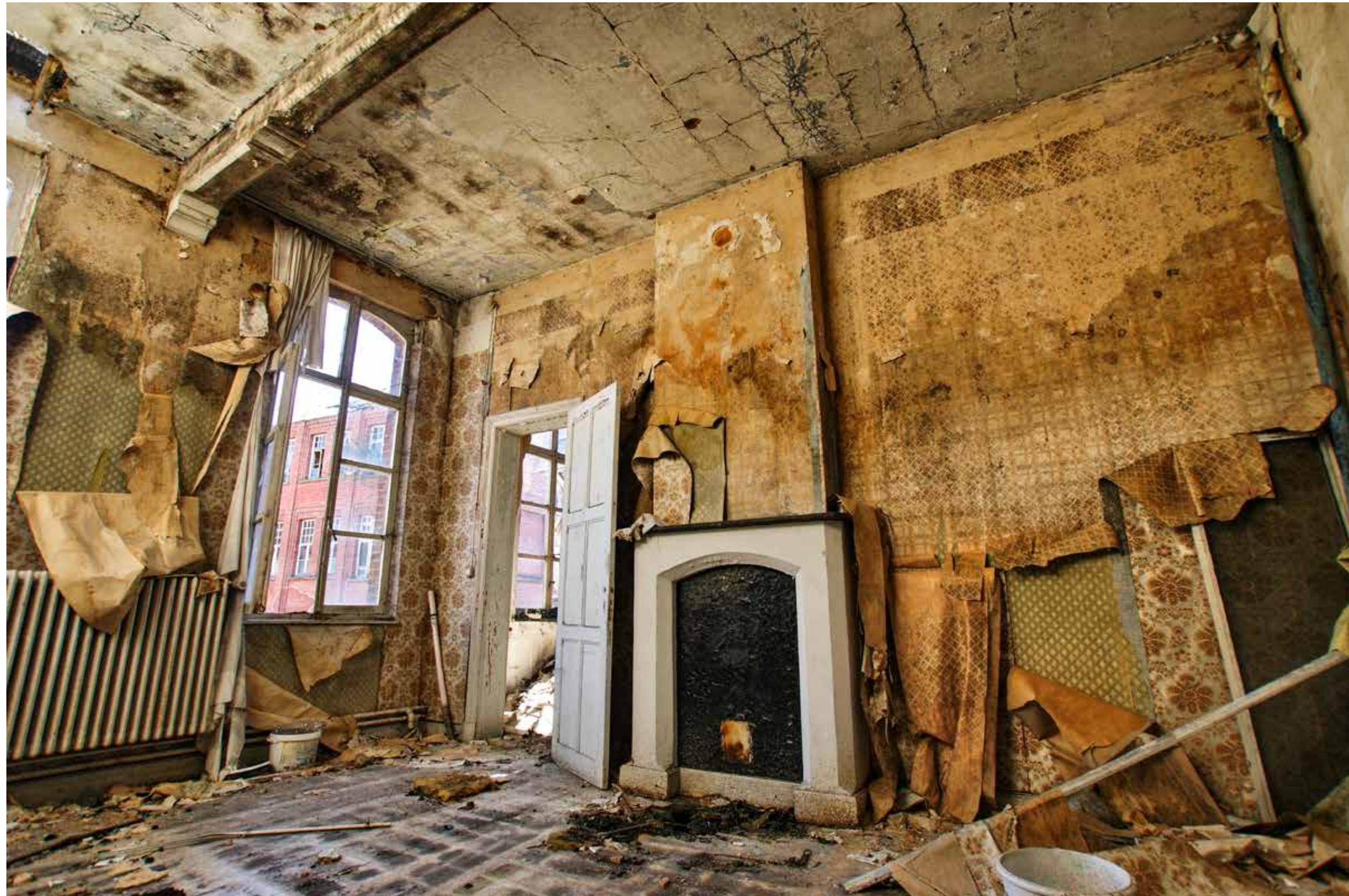

IN GESPREK MET MAARTEN EN BILLIE SLAGBOOM

DE EEUWIGE LEVENSCYCLUS VASTGELEGD

Vader en dochter Maarten en Billie Slagboom gaan al zo'n vijf jaar regelmatig op pad om verlaten gebouwen te vinden en te fotograferen. De foto's hebben ze verwerkt tot fotoboek, Hier woont alleen de tijd. Wat is het verhaal achter de foto's? Wij zijn een gesprek aangegaan met de twee enthousiaste fotografen.

Tekst Arlaine van Huffelen | Fotografie Maarten en Billie Slagboom

In een bericht in een krant werd het Waalse Charleroi — uitgeroepen als de leukste stad van de wereld. We zullen zelf wel eens bepalen of het daar echt zo leuk is, dachten Maarten en Billie en prompt zijn ze erheen gereden. 'Wanneer je Charleroi opzoekt via Google zie je voornamelijk gigantische leegstaande fabriekscomplexen. Toen we daar rondliepen, waren we overweldigd door de schoonheid van deze gebouwen. Wanneer je er wat beter naar kijkt en het verhaal erbij bedenkt zie je de echte schoonheid.' Vanuit deze ervaring begon het avontuur voor het tweetal.

De verlaten gebouwen

Maarten en Billie fotograferen en ontdekken verlaten plekken, maar urbexfotografie willen ze het niet noemen. 'Urbexfotografie heeft meestal iets duisters, zwarte romantiek of spookachtig. Daar hebben wij niks mee. Wij proberen juist de poëtische kant vast te leggen, hoe de verlaten gebouwen het leven reflecteren. De locaties zijn helemaal niet zo duister als ze vaak gezien worden. Het zijn plekken die juist ontroeren door de vele verhalen die ze herbergen.'

In de loop van de jaren zijn Maarten en Billie steeds meer op zoek gegaan naar kleinere en intiemere locaties. 'Locaties als huizen of klaslokalen trokken ons meer. Bij deze locaties kun je een parallel trekken met je eigen leven. Een verlaten kasteel is

prachtig, maar daar herkennen we onszelf niet in terug. We proberen het menselijk, klein en dichtbij te brengen.'

Een favoriete locatie of foto hebben de twee niet. Toch zijn er wel foto's die extra dierbaar zijn. 'De foto's waarbij je alle verschillende behanglagen ziet afbladderen. Elke laag vertelt een stukje geschiedenis en dat is het verhaal wat we willen vertellen. We leggen de eeuwige levenscyclus vast. Zo'n gebouw voelt echt als een personage dat getuige is geweest van al die levensverhalen. De mensen zijn weg en nu neemt de natuur stapvoets de locatie weer over. Het verhaal blijft verder gaan en dat staat perfect symbool voor wat wij vast willen leggen.'

De regels

Maarten en Billie zorgen altijd dat ze een pand precies zo verlaten als ze het hebben aangetroffen. 'We maken niks kapot en gebruiken alleen de al aanwezige openingen. Daarmee willen we overigens niet verhullen dat het niet legaal is, we betreden nu eenmaal het eigendom van iemand anders.' Het vragen van toestemming zou een logische oplossing zijn, maar het duo vertelt dat dat erg ingewikkeld is. 'De meeste panden staan al tientallen jaren leeg en omwonenden weten vaak ook niet van wie het is.'

Locaties

Ook het vinden van een locatie is best een uitdaging. 'Aan het begin dwaalden we nog wel eens

uren door het bos, omdat we wisten dat ergens in het bos een locatie te vinden was. Tegenwoordig werken we met coördinaten. We zoeken van tevoren tot in de details alles uit en dat vergt heel wat speurwerk.' Niet alle locaties zijn vooraf gepland. 'We zijn steeds verder weg gaan zoeken. Ook als we op reis zijn, combineren we dit met het fotograferen van verlaten gebouwen. We gaan niet speciaal voor de foto's naar Amerika of Taiwan, maar als we daar op vakantie zijn en toevallig iets tegenkomen zeggen we natuurlijk geen "nee". Wanneer je een plek tegenkomt zonder er bewust naar op zoek te gaan, is dat natuurlijk een cadeautje. Soms rijden we door een dorpje en kijken we elkaar aan, omdat we denken dat we een verlaten gebouw zagen. Met piepende remmen stoppen we dan en kunnen we het niet laten om even te gaan kijken.'

Hier woont alleen de tijd

Het tweetal had aanvankelijk niet de intentie om een boek te maken van de foto's. Maar nadat ze een aantal foto's hadden gepubliceerd, begonnen de reacties te komen. 'Ondertussen hadden we al een groot aantal foto's verzameld en merkten we dat ze, wanneer we ze bij elkaar legden, gezamenlijk een groter verhaal creëerden.'

'Wanneer je er wat beter naar kijkt en het verhaal erbij bedenkt zie je de echte schoonheid'

Al die verschillende locaties groeien als het ware naar elkaar toe en vormen samen één grote zone van de verbeelding. Daaruit is het boek voortgekomen.'

Het boek Hier woont alleen de tijd is meer dan een fotoboek. 'Wij willen graag, naast de fotografieliefhebbers, ook een literair publiek aanspreken. De foto's zijn bedoeld om mensen aan het denken te zetten en te laten fantaseren over grote levensthema's.' Hier woont alleen de tijd is onlangs uitgeroepen tot boek van de maand in de categorie non-fictie. ↻

Deze titel is nog nooit eerder door een fotoboek gewonnen. ‘De recensent die ons gekozen heeft, omschreef ons boek perfect. “Het is een boek zonder woorden, maar met meer verhalen dan we kunnen schrijven,” zei ze erover. Dat is precies wat we hopen, de foto’s moeten de verhalen oproepen in je hoofd.’

De eerste druk van Hier woont alleen de tijd was al snel uitverkocht en de tweede druk is sinds kort ook beschikbaar.

‘Het is een boek zonder woorden, maar met meer verhalen dan we kunnen schrijven’

‘De reacties zijn echt boven verwachting. Iets wat we zeker niet hadden verwacht is dat, sinds we het boek hebben gepubliceerd, we allemaal tips krijgen. Mensen die onze foto’s mooi vinden, benaderen ons met tips voor locaties. Soms zelfs met

coördinaten, dat is een erg leuk effect.’

Toekomstplannen

Met al deze nieuwe informatie en tips voor locaties is er nog genoeg te ontdekken voor de twee. ‘We hebben de smaak goed te pakken. De prachtige reacties zijn heel motiverend. We hebben nog genoeg projecten in gedachten. Vanaf 1 mei hebben we ook een expositie in Amsterdam. Vanuit de vraag van liefhebbers, gaan we daar een beperkt aantal van

onze foto’s verkopen. Het geeft veel voldoening dat mensen je werk zo mooi vinden, dat ze het aan de muur willen hangen. Wij gaan voorlopig nog wel even door en we zien wel wat er op ons pad komt.’

Tips

Maarten en Billie geven nog een aantal tips voor fotografen die in dit genre aan de slag willen. Ze benadrukken als eerst de standaardregels: ‘Ze zijn redelijk vanzelfsprekend maar wel van groot belang. Ga nooit alleen op pad en wees voorzichtig. Hoe hoger je in het pand komt, hoe meer schade er waarschijnlijk zal zijn. Let daarom altijd goed op of de vloer het wel houdt.’ Voor de fotografen die net als zij wars zijn van een duistere sfeer, heeft het duo ook een belangrijke tip; ‘Ga op pad wanneer het mooi weer is, de zon is de belangrijkste lamp die je nodig hebt. De ramen zijn vaak dicht getimmerd of afgedekt, dus je moet het hebben van alle kiertjes en gaatjes. Hoe feller de zon, hoe meer licht je hebt en hoe beter de resultaten zullen zijn. Daarnaast is de kans is groot dat je door smalle kieren en ramen moet klimmen, neem daarom niet te veel of te grote spullen mee.’

In de fototas van Maarten en Billie Slagboom

- Canon EOS 80D
- Canon EF-S 10-18 mm f/4.5-5.6
- Canon EF-S 18-55 mm f/3.5-5.6
- Desinfecterende handgel en pleisters
- Paspoort en een telefoon voornamelijk voor coördinaten en navigatie